

Edició a cura de
Daniel Vilarrúbias

EL LLIBRE D'ORGUE DE PRATS DE REI de Domingo Monfort (1801-1870)

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

dinsic.cat

Nota important a la present edició:

En la majoria de peces d'aquest llibre d'Orgue, les diferents seccions o parts queden separades per una doble barra, la qual molt sovint permet considerar com a necessària una repetició de la secció anterior.

Deixem, doncs, a criteri de l'interpret la realització d'aquestes repeticions, si bé les creiem necessàries en moltes ocasions.

EL LLIBRE D'ORGUE DE PRATS DE REI de Domingo Monfort (1801-1870)

Edició a cura de Daniel Vilarrúbias Cuadras

Col·lecció Calaix de Solfa núm. 20

Consell editorial de la col·lecció «Calaix de Solfa»

Josep Albà, Xavier Bayer, Marcel Casellas, Joan Cuscó,
Xavier Orriols i Ramon Vilar

Coedició

DINSIC Publicacions Musicals, SL
i de la Direcció General de Cultura Popular i
Associacionisme Cultural
Departament de Cultura Generalitat de Catalunya

Primera edició: novembre de 2018
© Daniel Vilarrúbias Cuadras
© d'aquesta edició: Generalitat de Catalunya
i DINSIC Publicacions Musicals, SL

Disseny coberta: Disseny visual
Fotografia de la coberta: Maria Bertran Bascompte. Església de Santa Maria dels Prats de Rei. "El campanar s'emmiralla" obra participant al Concurs de Fotografia dels Prats de Rei "Racons de Prats", 2015.
Maquetació: DINSIC GRÀFIC
Imprès a: Service Point
Pau Casals, 161-163
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit Legal: B 23615-2018
ISMN: 979-0-69231-864-4
ISBN (DINSIC): 978-84-16623-43-3
ISBN (Generalitat de Catalunya): 978-84-393-9794-6
ISMN (Generalitat de Catalunya): 979-0-9018823-3-1

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresos la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització expressa dels coeditors o entitat delegada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, SL
Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona
Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529
08011 Barcelona
Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05
A/e: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com

Maria Àngels Blasco i Rovira

Directora general de Cultura Popular
i Associacionisme Cultural

Presentació

Amb aquest volum de «Calaix de Solfa» que tens a les mans, s'inicia una nova etapa en aquesta col·lecció, que comporta un nou format i un disseny més entenedor i atractiu. Després de dinou títols publicats, era necessari fer un adequació formal, continuant amb l'esperit de rigor i divulgació que sempre ha tingut «Calaix de Solfa».

En la gènesi d'aquest títol en concret, s'ha de fer esment al 1r Simposi d'Etnomusicologia Memorial Josep Crivillé, celebrat el propassat 20 d'octubre de 2017 a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, perquè és en aquest Simposi on sorgeix la idea del llibre. El títol de l'esdeveniment, «Els llibres d'orgue i les llibertats d'orgue: aportacions al coneixement de la música popular», no deixa marge de dubte. En Josep Crivillé va ser un dels primers etnomusicòlegs que va destacar la importància dels *quaderns d'orgue*.

Amb aquesta publicació, es vol posar en valor, per a l'estudi i coneixement de la música tradicional catalana històrica, els anomenats *quaderns d'orgue*, fruit de les *llibertats d'orgue*. Perquè és en aquests llibrets on trobem un corpus de músiques que en el seu temps foren d'abast popular, ja que eren executades com una prerrogativa dels organistes en determinades solemnitats del cicle festiu nadalenc. La peculiaritat d'aquestes músiques, i també l'interès que tenen, és que es tracta de músiques no pròpiament litúrgiques però que sonaven en un context totalment litúrgic i eclesial, i l'organista s'havia permès una llibertat o, com se sol dir, havia tocat una llibertat d'orgue. Aquest costum devia iniciar-se després del concili de Trento i va tenir un auge molt considerable a Catalunya durant tot el segle XIX.

Voldria destacar, una vegada més, la importància dels missioners de l'Obra del Cançoner Popular de

Catalunya (OCPC), ja que va ser gràcies a ells que es va poder recuperar, i per tant conèixer, un bon nombre d'aquests quaderns.

En aquest estudi ens hem centrat en el manuscrit copiat pel prevere calafi Domingo Monfort l'any 1843 i situat en el context de l'orgue i el culte de la parròquia dels Prats de Rei (Anoia), on Monfort servia com a organista beneficiat des del 1829. La seva enorme extensió, la qualitat de la còpia i la varietat de les músiques que transcriu, afegit al fet de poder-lo ubicar geogràficament, el converteixen en un document de gran rellevància.

La publicació s'acompanya d'uns índexs, d'una ressenya biogràfica del compilador i d'uns comentaris al repertori, que en aquest cas assoleix 281 melodies, repertori que cal ubicar a la Catalunya central i que ja ha començat a servir, per exemple, per a ampliar el repertori musical de les danses del seguici festiu patrimonial d'Igualada.

Gràcies, en primer lloc, al curador del document Daniel Vilarrúbias i a tothom que, des del lloc que sigui, ha fet possible la publicació d'aquest llibre. Agraïxo també especialment, una vegada més, la col·laboració de l'editorial DINSIC per l'aposta que fa per la publicació d'aquest nou volum. Gràcies.

No voldria acabar sense citar, des del record i l'admiració, una frase del mateix Josep Crivillé, que crec que resumeix perfectament la intencionalitat del llibre: «Totes les llibertats d'orgue poden ser uns bons exemples de transvasament de repertoris, de tradicionals a culturalitzats, i d'unes possibilitats d'interacció entre músiques de tradició i músiques erudites.»

Text de
Daniel Vilarrúbias Cuadras

El llibre d'orgue de Prats de Rei i altres fonts menors

Noves aportacions sobre llibertats d'orgue a l'Anoia

En aquestes notes a l'edició es traçarà una panoràmica dels llibres d'orgue que es coneixen a través dels materials obtinguts per les missions de l'OCPC i es centrarà a presentar un manuscrit de llibertats d'orgue, inèdit, el qual considerem de gran interès pel territori que cobreix i la cronologia, ja que és un dels més extensos i antics, alhora que incrementa abundantment el repertori musical tradicional i vuitcentista associat a una zona ja representada pel conegut *Llibre d'orgue de Calaf*.

1. El corpus dels quaderns de llibertats d'orgue a Catalunya

«Aquesta nit (*la vetlla nocturna de Nadal*) començaven les 'Llibertats d'orgue', per efecte de les quals els organistes podien tocar allò que volien, per antilitúrgic que fos. Durant tot l'advent, els orgues no tocaven per raó de les privacions i austeritats pròpies d'aquest temps. Avui tornava la normalitat quant a aquest aspecte de la litúrgia i els organistes esbravaven llur humor i es lliuraven a les expansions musicals més profanes i alegres. Entre verset i verset dels salms, feien llargues toades, generalment de tonades conegudes i populars, cançons de Nadal i de tota mena, molt especialment danses, les quals el poble corejava i taral·lejava.»

Amades. *Costumari*, volum I, pàgina 123

Aquestes músiques, copiades en unes llibretes amb una forma més o menys definitiva (a vegades les peces són molt acabades i fins i tot arranjades en dos

sistemes, i a vegades són simples melodies damunt de les quals s'improvisava), són el que es coneix com a llibertats d'orgue, i les llibretes que les transcriuen i perpetuen es coneixen avui com a *Llibres d'orgue*, *Quaderns d'orgue* o *Llibertats d'orgue*.

Aquest repertori podria tenir un antecedent en les necessitats musicals d'omplir de música moments litúrgics per als quals la música específicament composta per a ells es feia curta en excés, amb la intenció d'evitar el buit sonor i el silenci enmig d'una cerimònia religiosa. En serien exemples els *Voluntary* organístics, les *Canzone*, *Intonazioni* o *Sonate da Chiesa*, els *Tientos* i *Tonos*. Tot i això, les *Llibertats d'orgue* havien de néixer per a les ocasions més purament festives, que durant les llargues vetlles dins els temples podien prolongar-se durant hores i hores, com és el cas de la nit de Nadal, amb la Missa del gall, les Matines i la Missa Primera del matí.

A més, hi havia, dins del cicle litúrgic nadalenc, un seguit de moments força llicenciosos. Destacaven les festes dels folls (*festa stultorum*, *festum baculi*) o la coneguda de l'*episcopus puerorum* o bisbetó, prohibida a Catalunya al llarg de la segona meitat del segle XVI i amb ben pocs reductes de supervivència,¹ el més destacat dels quals és el de l'Escolania de Montserrat. Un testimoni de les estravagàncies que es portaven a terme són les carasses de moro que penjaven sota dels orgues, potser un record del malvat Herodes de l'*Officium Stellae* (*Ordo ad Representandum Herodem*),² el qual nosaltres creiem que es transformà ben aviat en el Turc humiliat a Lepant. La brama simulada d'aques-

1 Romeu Figueras, Josep. «Els dos textos catalans del Sermó del Bisbetó», dins *Actes del Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes*, Elx 1991. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1991.

2 Quirante, Luis; Rodríguez, Evangelina; Sirera, Josep Lluís. *Pràctiques escèniques de l'edat mitjana als segles d'or*. València: Universitat de València, 1999. Pàgines 52 a 61.

tes carasses són el testimoni més antic que coneixem de les llibertats d'orgue.

Les llibertats d'orgue haurien de ser, a parer nostre, fruit d'un moment a partir dels segles XVI i XVII en els quals la música de dansa i profana va deixar de tenir una distància formal i sonora respecte de moltes obres del repertori instrumental sagrat. De les estravagàncies musicals es passà a les estravagàncies manifestament formals, ja que després del 1750 es feren populars diversos himnes i marxes militars (per exemple, el *Mambrú –Marlborough–*), algun repertori castís (*La Tirana*, els fandango i boleros, etc.) i d'altres –com les contradanses o rigodons–, que es sumaren a les *follias*, pavanès i gallardes, *passepieds*, minuets, contrapassos, ballets, sardanes i goigs populars del renaixement i el Barroc anterior al 1800.

Tot això esclatà encara més després de la guerra del Francès (1808-1814) i el Trienni Liberal (1820-1823, que va acabar amb l'entrada dels Cent Mil Fills de Sant Lluís), en un període políticament convuls, amb un poder en alternança ideològica entre liberals i absolutistes, amb la guerra dels Malcontents (1827), les primeres carlinades (1833-1840) i les desamortitzacions (1835), amb una forta presència de la cultura militar en la música més socialment arrelada (tot plegat fruit de la Revolució Francesa) i la consegüent incorporació al repertori de marxes, himnes i tocadres relacionades amb el món de la guerra o, fins i tot, melodies dels balls de saló i l'òpera (valsos, àries), ja que l'objectiu perseguit pels organistes durant el cicle nadalenc (i després de l'abstinència de l'Advent) era sonar tonades conegudes. Fer-ho així era una bona manera de prendre protagonisme davant el poble feligrès, amb l'objectiu de distreure'l i sorprendre'l, cosa que els podia convertir en músics populars i en tema de conversa i, potser, en certa manera, dotar-los d'una fama, ni que fos efímera. En definitiva, una mena de promoció social de l'estament, entre les classes populars.

Si són rars els exemples de quaderns ubicables al segle XVIII –de fet, no en coneixem cap d'anterior al 1780 excepte alguns manuscrits de repertori de dansa³ més lligats al violí–, durant el segle XIX aquests quaderns degueren ser molt abundants (potser cada organista amb plaça resident en tenia

un o més d'un a l'abast, ja fossin obra seva, còpia d'altres llibres o quaderns d'anteriors organistes i músics). Avui, però, no en queden gaires exemplars, ja que aquest costum es va acabar quasi sobtadament amb la publicació, el 1903, del *motu proprio Tra le sollicitudine* del papa Pius X, una instrucció sobre la música sagrada que va esdevenir el vaixell insígnia per recuperar i reintroduir el cant gregorià i centralitzar el paper instrumental en els orgues, no tant en les orquestres i ministrils. Diu el text (fragment):

VI. orgue i instruments.

15. Si bé la música de l'Església és exclusivament vocal, això no obstant, també es permet la música amb acompanyament d'orgue. En algun cas particular, en els termes deguts i amb els deguts miraments, podran així mateix admetre altres instruments; però no sense llicència especial de l'Ordinari, segons prescripció del Ceremoniale episcoporum.

16. Com que el cant ha de dominar sempre, l'orgue i els altres instruments l'han de sostenir senzillament, i no oprimir-lo.

17. No està permès anteposar al cant llargs preludis o interrompre amb peces d'intermedi.

18. En l'acompanyament del cant, en els preludis, intermedis i altres passatges semblants, l'orgue ha de tocar-se segons l'indole del mateix instrument, i ha de participar de totes les qualitats de la música sagrada recordades precedentment.

19. Està prohibit a les esglésies l'ús del piano, com així mateix de tots els instruments fragorosos o lleugers, com el pandereta, la gran caixa, els platerets, les campanetes i altres semblants.

20. Està rigorosament prohibit que les esmentades bandes de música toquin a les esglésies, i només en algun cas especial, suposat el consentiment de l'Ordinari, serà permès admetre un nombre assenyadament escollit, curt i proporcionat a l'ambient, d'instruments de vent, que vagin a executar composicions o acompanyar al cant, amb música escrita en estil greu, convenient i en tot semblant a la de l'orgue.

3 Els manuscrits principals que esmentem són el M741/22 i el M1452, ambdós a la Biblioteca de Catalunya.

Peces musicals

En Do mayor	pàg. 24
En Re menor	pàg. 36
En Mi menor	pàg. 43
En Fa mayor	pàg. 49
En Sol mayor	pàg. 59
En La menor	pàg. 76
En varios tonos	pàg. 78
Otros versos Pastoriles en Do mayor	pàg. 98
Otros versos pastoriles. En Sol mayor .	pàg. 102

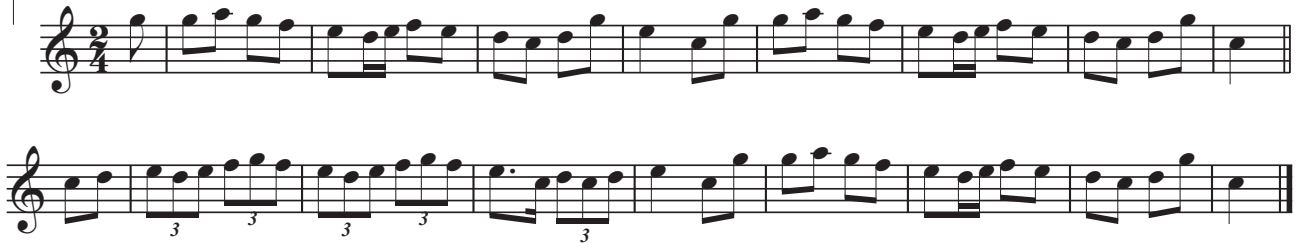
Nota important a la present edició:

En la majoria de peces d'aquest llibre d'Orgue, les diferents seccions o parts queden separades per una doble barra, la qual molt sovint permet considerar com a necessària una repetició de la secció anterior. Deixem, doncs, a criteri de l'interpret la realització d'aquestes repeticions, si bé les creiem necessàries en moltes ocasions.

Exemple: les mateixes “Camilleras” de la pàgina 64 d'aquesta edició, no quadra el text que proposem si no es repeteix la primera part. A més, el copista posa les dobles barres ratllades amb una doble línia transversal (=), com si fes els punts a banda i banda. Però és cert que en el “Fandango” surten els punts amb tota claredat.

En Do mayor

1. Lo Rotllet

2. Lo Geroni - cornamusa

3. Cançó - tamborino

4. Cornamusa

5. Fluvíol y tamborino

6. Sach dels gemechs

49. La Jota

En Re menor

1. Marxa

2. Gallarda

3. Lo Silvestre y la Monica

En Mi menor

1. Cansó del Inglés

2. Entrada de Ball

3. Fluvíol y tamborino

4. Cansó

30. Cansó

En Fa mayor

1. Valza

2. Fluvíol y tamborino

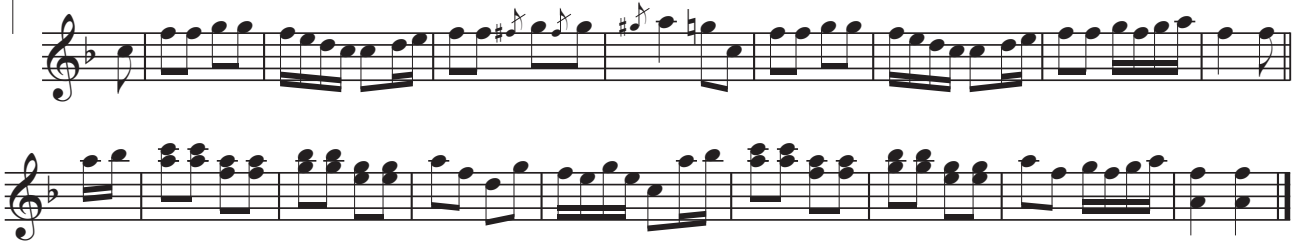
3. Tom, tom, tá

4. Cansó dels Vagamundos

48. Cansó

49. Goigs del Roser del Advent

Entrada

Four staves of music in G major. The first staff is labeled 'Entrada'. The second staff is labeled 'Cobla'. The third staff is labeled 'Resposta'. The fourth staff continues the melodic line.

En Sol mayor

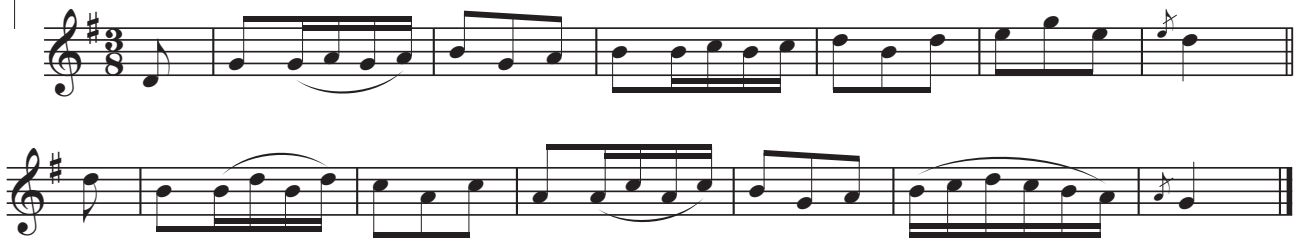
1. Gavota

2. Fluvíol y tamborino

76. Cansó

77. Cansó

En La menor

1. Cansó

2. Fluvíol y tamborino

3. La Mare de Déu quant era xiqueta

7. Cansó del Barber de Sevilla

* Fa a l'original

** Mi a l'original

En varios tonos

1. Pastorel·la de Sors. Moderatto. En mi menor

Otros versos Pastoriles en Do mayor

1. Cansó

2. Fluvíol y tamborino

3. Ballet

4. Gayta

5. Cansó

20. Marxa Real

Three systems of musical notation for '20. Marxa Real'. Each system consists of a treble and bass staff joined by a brace. The first system shows the beginning of the piece with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The second and third systems continue the melody and accompaniment, featuring various chordal textures and melodic lines.

Otros versos Pastoriles en Sol mayor

1. Cansó

Two systems of musical notation for '1. Cansó'. The first system is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/8 time signature. The second system continues the melody, ending with a double bar line.

2. Valsa

Two systems of musical notation for '2. Valsa'. The first system is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/8 time signature. The second system continues the melody, ending with a double bar line.

Índex

Presentació.....	3
El llibre d'orgue de Prats de Rei i altres fonts menors	5
1. El corpus dels quaderns de llibertats d'orgue a Catalunya.....	5
2. Les fonts que són objecte d'aquest treball.....	8
3. Domingo Monfort (1801-1870), un organista anoienc del segon quart del segle XIX.....	8
4. El manuscrit de Domingo Monfort	10
5. Catàleg de les obres per blocs temàtics	14
6. Catàleg de les obres per aparició. Índex general del manuscrit	19
Peces musicals	23
En Do mayor.....	24
1. Lo Rotllet	24
2. Lo Geroni - cornamusa	24
3. Cançó - tamborino	24
4. Cornamusa.....	24
5. Fluviol y tamborino	24
6. Sach dels gemechs.....	24
7. Gayta	25
8. Metradansa.....	25
9. Ball dels Pastorets	25
10. Ball Pla - Gayta	25
11. Marxa Granadera	25
12. Valza.....	26
13. Rigodon.....	26
14. La Josepa hermosa	26
15. Ball de Viena.....	26
16. Sach dels Ayres.....	26
17. Gegants - cornamusa.....	26
18. Bon dia Leonor.....	27
19. Cansó	27
21. Què li darem al noyet de la mare.....	27
22. Rigodon.....	27
23. Metradansa.....	27
24. Gayta	28
25. Fluviol y tamborino	28
26. Cansó - Allegretto	28
27. Fluviol y tamborino	28
28. Lo villano - fluviol.....	29
29. Tampatantam.....	29
30. Patriòtica.....	30
31. Patriòtica.....	30
32. El Sueño de la Niña.....	30
33. Cansó. El Amante desgraciado	31
34. Zapateado	31
35. Cansó	32
36. Passacalle	32
37. Gavota.....	32
38. Cansó	32
39. Cansó	33
40. El dominio de Cupido.....	33
41. Patriòtica.....	33
42. Patriòtica.....	34
43. Patriòtica.....	34
44. Cansó de Matilde	34
45. El Enamorado.....	35
46. Cansó de la Aminta.....	35
47. Cansó	35
48. Cansó	35
49. La Jota	36
En Re menor.....	36
1. Marxa	36
2. Gallarda	36
3. Lo Silvestre y la Monica.....	36
4. Ball Pla.....	37
5. Cansó.....	37
6. Cansó de la BimBám.....	37
7. Ballet.....	37

8. Bolero	37
9. Minuet Afandangat.....	38
10. La Milana.....	38
11. Fandango.....	38
12. Altre Fandango.....	39
13. Las Follias	39
14. Sentimental, El Solitario	40
15. Cansó	40
16. Ballet	40
17. Cansó	41
18. Cansó	41
19. Cansó	41
20. Cansó	41
21. Cansó	42
22. Sardana	42
23. Cansó	42
24. Cansó	42

En Mi menor

1. Cansó del Inglés	43
2. Entrada de Ball	43
3. Fluiol y tamborino	43
4. Cansó.....	43
5. Pastorella.....	44
6. Alemanda.....	44
7. Cansó dels Fusallés	44
8. Lo villano ansabatát.....	44
9. Ball dels Pastorets	44
10. Ball Pla	45
11. Pastorela	45
12. La pobre Janeta.....	45
13. Sardana	45
14. Cansó	45
15. La Palagrina	46
16. Goigs del Roser.....	46
17. Cansó	46
18. Goigs de N ^a Sra. per pluja	46
19. La petita galopada.....	46
20. Coblas del Naixament	47
21. Cansoneta.....	47
22. Cansó de les Xinxes.....	47
23. Cansó	47
24. Cansó	47
25. Valsa	48

26. Cansó	48
27. Cansó	48
28. Cansó	48
29. Cansó	48
30. Cansó	49

En Fa mayor

1. Valza	49
2. Fluiol y tamborino	49
3. Tom, tom, tá	49
4. Cansó dels Vagamundos.....	49
5. Adová Fogons	50
6. Corrandas.....	50
7. Rigodons	50
8. Cansó de Brasol.....	50
9. Alemanda.....	50
10. Cansó dels Fusallés Reals	50
11. L'asparvé l'àliga ve	51
12. Cansó del Beato.....	51
13. Cansó de Brassol	51
14. Ara que habem sopát.....	51
15. Birulét San Pere.....	51
16. Cansó de Brassol	51
17. Lo Silvestre y la Monica	52
18. Ball Inglés	52
19. Cansó de Brassol	52
20. Si te vas y me dejas	52
21. Cansó de la Luisita.....	52
22. Cansó	52
23. Fluiol y tamborino	53
24. Entrada de Ball	53
25. Ball dels Pastorets	53
26. Cansó	53
27. Cuant lo Pare no té pa	53
28. Camilleras	54
29. A la plassa dels Caputxins.....	54
30. Set som de Camarada	54
31. La Llanterna màgica	54
32. Moltes ne festejadas	54
33. La esquisida nova.....	55
34. La Señora del Paño	55
35. Cansó de Brassol	55
36. Gallarda.....	55
37. Tan xiquet y no plora.....	55

38. Anirem â la Riereta	56	31. Despedida de dos finos amantes	65
39. Ball Pla	56	32. Sach dels gemechs.....	65
40. Rigodon.....	56	33. Coblas dels Realistas.....	65
41. La Perpètua.....	56	34. La Queridita	66
42. Catxutxa.....	56	35. Camilleras	66
43. Cansó Orillas de una Fuente	57	36. La Amiga.....	66
44. Marxa	57	37. Sant Isidro	66
45. Cansó à Duo	57	38. Cansó del Príncep	66
46. Patriòtica.....	58	39. Fandango de Cádiz.....	67
47. Patriòtica.....	58	40. Cansó de las Xinxes	67
48. Cansó	59	41. Los estudiants	67
49. Goigs del Roser del Advent	59	42. Cansó	67
En Sol mayor	59	43. Sach de las ayres.....	67
1. Gavota	59	44. Un Ausallet vé	68
2. Fluviol y tamborino	59	45. Cansó	68
3. Lo villano	60	46. Camilleras	68
4. La Bolangera	60	47. Cansó del Beato.....	68
5. Cornamusa.....	60	48. El Rey de Fransa és mort	68
6. Cansó de Brasol.....	60	49. Cansó de fluviol.....	69
7. Soldadito	60	50. Cansó	69
8. Gayta	61	51. Cornamusa	69
9. Ball Inglés del Parruqué.....	61	52. Rigodon.....	69
10. Al S[eny]or. Pau de la Cantimplayna.....	61	53. Santa Cucurulla.....	69
11. El Tambor	61	54. Rigodon.....	70
12. La Alegra.....	61	55. Mestre titas	70
13. La Naeneta	62	56. Cansó	70
14. La Tirana.....	62	57. Cansó	70
15. Cansó	62	58. Minuet saltat.....	70
16. Que li darem al Noy de la Mare	62	59. Patriòtica.....	71
17. Ball Inglés	62	60. Cansó de Montserrat.....	71
18. Cansó dels Fusallés.....	63	61. La Jota	71
19. Cansó	63	62. El Desgraciado.....	71
20. Entrada de Ball.....	63	63. Cansó de Riego.....	72
21. Ball.....	63	64. Patriòtica Realista	72
22. Soy Soldado y senté plaza	63	65. Patriòtica.....	72
23. Mambrú.....	63	66. Passacalle	72
24. Ball Plá	64	67. Zapateado de los cinco Reales	73
25. Rigodon.....	64	68. La Pía.....	73
26. Cornamusa	64	69. Cansó de la Niña	74
27. Cansoneta de fluviol.....	64	70. La Galop.....	74
28. Camilleras	64	71. Mazurca, ó rompe piernas	74
29. Sach dels gemechs.....	65	72. Gavota.....	75
30. Cantem cantem Ninetas	65	73. Ball.....	75
		74. Cansó	75

75. Cansó	75
76. Cansó	76
77. Cansó	76

En La menor.....76

1. Cansó.....	76
2. Fluviol y tamborino	76
3. La Mare de Déu quant era xiqueta.....	76
4. Fluviol.....	77
5. Cansó sentimental de Chactas y Atala.....	77
(la misma de otro modo)	77
6. Sentimental. El Sepulcro	77
7. Cansó del Barber de Sevilla	78

En varios tonos.....78

1. Pastorel·la de Sors. Moderatto. En mi menor	78
2. Pastorella. Adagio. Andante. En Re menor	80
3. Pastorella. Andante. En La mayor	82
4. Pastorella. En Re mayor.....	84
5. Patriòtica. En Fa mayor	86
6. Marcha. voces. En Sol mayor	86
7. Patriòtica en Fa Mayor	89
8. Bolero	90
9. Bolero	91
10. Pastorel·la de Baguer, en Do mayor	91
11. Cansó	92
12. Cansó Pastoril	93
13. Villancico de los Pastorcillos. En Re Mayor.	94
14. Contrapàs	95
15. Contrapàs. En La Mayor. [incomplet].....	96
16. Jota Aragonesa.....	97

Otros versos Pastoriles en Do mayor.....98

1. Cansó.....	98
2. Fluviol y tamborino	98
3. Ballet.....	98
4. Gayta	98
5. Cansó.....	98
6. Cansó.....	99
7. Gayta	99
8. Cansó.....	99
9. Rigodon.....	99
10. Cansó	99
11. Cansó de Brassol	100
12. Cansó	100

13. Rigodon.....	100
14. Cansó	100
15. Ball del Ram.....	100
16. Altre Ball del Ram	100
17. La Jota Aragonesa	101
18. La Griega.....	101
19. Marxa dels Mosqueters del Regne de Fransa.....	101
20. Marxa Real.....	102

Otros versos Pastoriles en Sol mayor.....102

1. Cansó.....	102
2. Valsa	102
3. Cansó.....	103
4. Ballet.....	103
5. Corrandas.....	103
6. Cansó.....	103
7. Alegria	103
8. Cansó.....	103
9. Cansó.....	104